

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๑/๒๕๔๘

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๘

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายพูลผล อัสวเหม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ส่งคำร้องของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) พร้อมเอกสารประกอบเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ สรุปได้ว่า

นายพูลผล อัสวเหม ผู้ถูกร้อง ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ดังนี้

(๑) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นการดำรงตำแหน่ง ก่อนที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันจะประกาศใช้ เมื่อรัฐธรรมนูญประกาศใช้แล้ว ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ จึงถือว่าเข้าดำรงตำแหน่งวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

(๒) เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์) เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๗๓/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

นายพูลผล อัสวเหม จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๓) และ (๕) ซึ่งมีหน้าที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง คู่สมรส และบุตร ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในระยะเวลาที่กำหนดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒

LIRT

นายพูลผล อัสวเหม ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละตำแหน่งตามวาระ ๖ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐) ยื่นบัญชีวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ครั้งที่ ๒ กรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐) ยื่นบัญชีวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๐

ครั้งที่ ๓ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓) ยื่นบัญชีวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๓

ครั้งที่ ๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔) ยื่นบัญชีวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔

ครั้งที่ ๕ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครบ ๑ ปี (๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔) ยื่นบัญชีวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

ครั้งที่ ๖ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ครบ ๑ ปี (๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕) ยื่นบัญชีวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๑๑๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๔ และคำสั่งที่ ๓๔๖/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินของนายพูลผล อัสวเหม โดยมีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐาน และสอบปากคำพยานบุคคล วิเคราะห์พยานหลักฐาน ให้ความเห็นในเรื่องดังกล่าวและร่วมในการตรวจสอบข้อเท็จจริง และสรุปสำนวน พร้อมทำความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ฯ ได้ไต่สวน ฯ ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินพบว่า นายพูลผล ฯ ไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินประเภทเงินลงทุน (หุ้น) โดยนายพูลผล ฯ แสดงในบัญชี ฯ ว่าตนเองและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส ไม่มีทรัพย์สินประเภทเงินลงทุน แต่รายการตรวจสอบกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ พบว่า นายพูลผล ฯ มีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส มีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๑๕ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๓๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๓๕,๔๓๘,๐๐๐ บาท โดยนายพูลผล ฯ ไม่แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่น

ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้ง ๖ ครั้ง โดยชี้แจงเหตุผลการไม่แสดงทรัพย์สินดังกล่าวว่าตนและคู่สมรส มิได้เป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง ผู้ที่เป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง คือ นายพิบูลย์ อัสวเหม พืชชาย ส่วนตนและคู่สมรสเป็นเพียงผู้ถือหุ้นแทนเท่านั้น ตัวอย่าง เช่น

(ก) เงินลงทุนของนายพุดผล ฯ

บริษัท จำกัด	จำนวนหุ้น	ราคาต่อหุ้น	จำนวนเงิน (บาท)
๑. ม้าทอง ชิพบิลเดอร์	๒๔๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๔,๐๐๐,๐๐๐
๒. เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๙๙๔)	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๓. เอ็ม พี ปีโตรเลียม	๔๖,๗๕๐	๑,๐๐๐	๔๖,๗๕๐,๐๐๐
๔. ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ	๒,๗๙๗,๐๐๐	๑๐	๒๗,๙๗๐,๐๐๐

(ข) เงินลงทุนของนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสของนายพุดผล ฯ

บริษัท จำกัด	จำนวนหุ้น	ราคาต่อหุ้น	จำนวนเงิน (บาท)
๑. ม้าทอง ชิพบิลเดอร์	๒๔๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๔,๐๐๐,๐๐๐
๒. เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๙๙๔)	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๓. ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ	๕๐๐,๐๐๐	๑๐	๕,๐๐๐,๐๐๐

คณะกรรมการ ฯ จึงเห็นว่านายพุดผล ฯ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เห็นควรเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาผลการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของนายพุดผล ฯ รวมทั้งหลักฐานต่าง ๆ ที่นายพุดผล ฯ นำมาแสดงในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ มีมติเป็นเอกฉันท์ด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการ ฯ ว่า นายพุดผล ฯ ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (หุ้น) ของตนในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท เป็นเงิน ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และของคู่สมรส จำนวน ๑๙ บริษัท เป็นเงิน ๕๐,๖๓๖,๗๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๓๕,๔๓๙,๐๐๐ บาท ในตำแหน่งต่าง ๆ จำนวน ๖ ครั้ง ฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณี

พ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๕ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ต่อไป

ผู้ถูกร้องได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ และศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้รับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องไว้ในสำนวน และมีคำสั่งให้ออกนั่งพิจารณาในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๖ และวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ ตามคำร้องขอให้ออกนั่งพิจารณาของผู้ถูกร้อง

ประเด็นในการพิจารณาและคำวินิจฉัย

พิจารณาจากข้อเท็จจริงในคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงจากการออกนั่งพิจารณา ทั้งสามครั้ง ตลอดจนเอกสารประกอบการพิจารณา มีประเด็นข้อพิจารณาจำแนกได้ ดังนี้

๑. ประเด็นว่า คำร้องเคลือบคลุม หรือไม่

ประเด็นนี้ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นคำร้องที่เคลือบคลุม ผู้ถูกร้องไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้องและเป็นการกล่าวหาที่สับสน ทำให้ผู้ถูกร้องเสียเปรียบในทางคดีเนื่องจากผู้ร้องมิได้บรรยายคำร้องโดยลำดับข้อเท็จจริงให้เห็นว่าความจงใจของผู้ถูกร้องในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในหุ้นแต่ละบริษัทที่ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ภริยา ผู้ถูกร้องมีชื่อถือหุ้น ในแต่ละบริษัทอยู่ในช่วงเวลาใดเพราะบางบริษัทได้จดทะเบียนเลิกบริษัทไปก่อนหน้าที่ผู้ถูกร้องจะมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงเป็นคำร้องที่เคลือบคลุมทำให้ผู้ถูกร้องไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้อง และเป็นข้อกล่าวหาที่เคลือบคลุมเพราะตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ ได้แยกข้อกล่าวหาไว้อย่างชัดเจนว่าการยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จนั้นเป็นกรณีหนึ่ง การปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นอีกกรณีหนึ่ง ผู้ร้องไม่สามารถบรรยายให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องกระทำผิดในข้อกล่าวหาใดแน่ จึงเป็นการกล่าวหาที่สับสน ทำให้ผู้ถูกร้องเสียเปรียบในทางคดี

ผู้ร้องได้ชี้แจงประเด็นนี้ว่า เมื่อพิจารณาคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องในชั้นการตรวจสอบของผู้ร้องและผู้ถูกร้องได้ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญแสดงว่า ผู้ถูกร้องเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดีแล้ว และว่าการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องนั้น ผู้ร้องได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายทุกประการ

ผู้ร้องได้บรรยายคำร้องว่า ผู้ถูกร้องเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้องรวม ๖ ครั้ง กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง โดยยื่นครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ ต่อมาจากการตรวจสอบของผู้ร้องพบว่า ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินประเภทเงินลงทุน (หุ้น) โดยผู้ถูกร้องได้แสดงในบัญชี ฯ ว่าตนเองและนางประภาพร อัสวเหม กุศลสมรส ไม่มีทรัพย์สินประเภทเงินลงทุน แต่จากการตรวจสอบกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ พบว่า ผู้ถูกร้องมีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และนางประภาพร อัสวเหม กุศลสมรส มีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๑๕ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๗๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๓๕,๔๓๙,๐๐๐ บาท โดยนายพลผล ฯ ผู้ถูกร้อง ไม่ได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้ง ๖ ครั้ง โดยผู้ถูกร้องชี้แจงเหตุผลการไม่แสดงทรัพย์สินดังกล่าวว่า ตนและกุศลสมรสมิได้เป็นเจ้าของหุ้น ซึ่งเจ้าของหุ้นที่แท้จริง คือ นายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชาย ส่วนผู้ถูกร้องและกุศลสมรสเป็นเพียงผู้ถือหุ้นแทนเท่านั้น ผู้ร้องได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินจำนวนมาก และบุคคลทั้งสองได้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวมาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นโดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าได้มีการโอนหุ้นดังกล่าวให้แก่ นายพิบูลย์ อัสวเหม ตามที่กล่าวอ้าง และจากการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ถูกร้องได้ลงนามรับรองบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นด้วย กรณีจึงฟังว่าผู้ถูกร้องทราบว่าคุณและกุศลสมรสเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ ดังนั้นผู้ถูกร้องไม่แสดงหุ้นเป็นของตนเองและกุศลสมรสทั้งที่ทราบว่าตนและกุศลสมรสเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ จึงเห็นว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ผู้ร้องมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (หุ้น) ของตนและกุศลสมรส ผู้ถูกร้องจึงจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจาก

ตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ดังนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องของผู้ร้องได้บรรยายถึงเหตุที่ต้องใช้สิทธิ พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและรายละเอียดตามคำร้องได้กล่าวถึงการปกปิดการแสดงรายการทรัพย์สินอย่างละเอียด รวมทั้งได้ระบุถึงมาตราในรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับเหตุในคำร้อง และมีคำขอที่ระบุความประสงค์จะให้ดำเนินการอย่างไร พร้อมทั้งเหตุผลสนับสนุน เป็นไปตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ ผู้ร้องได้บรรยายคำร้องชัดเจนแล้วไม่เคลือบคลุมแต่อย่างใด

๒. ประเด็นว่า การดำเนินการทุกประการของผู้ร้องเป็นโมฆะ เพราะมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ และมาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ประเด็นนี้ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ วรรคสาม กำหนดให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวโดยเร็ว นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง ยังกำหนดว่าในกรณีที่มีการยื่นบัญชี เพราะเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือตายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทำการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนั้น แล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ รายงานดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อพิจารณาจากคำร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัย ตลอดจนเอกสารประกอบคำร้องของผู้ร้อง และพิจารณาจากขั้นตอนดำเนินการของผู้ร้อง ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้กระทำการดังกล่าวมาในแต่ละครั้ง ทั้งไม่ปรากฏว่าได้มีการจัดทำรายงานประกาศราชกิจจานุเบกษาแต่อย่างใด แสดงว่าผู้ร้องกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เป็นเหตุให้การดำเนินการทุกประการเป็นโมฆะ และหากผู้ร้องตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องเสียแต่ต้นโดยเร็ว ผู้ถูกร้องย่อมจะเข้าใจ ย่อมไม่เกิดความผิดพลาดเช่นนี้ หากผู้ร้องได้ตรวจสอบและให้คำแนะนำผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจะเข้าใจเป็นอย่างดีว่าให้นำรายการทรัพย์สิน (หุ้น) ที่ผู้ถูกร้องและภรรยาของผู้ถูกร้องที่ถือแทนบุคคลอื่นไว้มาระบุไว้ในรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินด้วย

พิจารณาแล้ว บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๓ วรรคสาม ที่บัญญัติว่า “ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง

ของทรัพย์สินและหนี้สินโดยเร็ว” และมาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “...รายงานดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา” เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กำหนดเป็นกรอบกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่จะต้องพิจารณาโดยเร็วและเมื่อพิจารณาเสร็จแล้วให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเท่านั้น มิได้หมายความว่า หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ปฏิบัติตามจะส่งผลถึงการดำเนินการที่เป็น โฆษณาหรือมีผลใช้บังคับมิได้ ประกอบทั้งกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ร้อง เห็นสมควรที่ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่พิจารณาวินิจฉัยให้ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นดังกล่าว

๓. ผู้ถูกร้องเห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ มิใช่เพียงต้องการให้ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องเท่านั้น แต่รัฐธรรมนูญมีวัตถุประสงค์ในการสกัดกั้นผู้ทุจริต ที่จะเข้ามาแสวงหาประโยชน์ โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ตำแหน่งทางการเมือง และคำว่า “จงใจ” ย่อมต้องหมายถึงการกระทำโดยเจตนาชัดแจ้ง และรู้สำนึกถึงการกระทำนั้นด้วย และการกระทำดังกล่าว จะต้องมิมีผลเหตุจงใจหรือแรงจูงใจให้กระทำไปด้วยประสงค์ต่อผล หรือยอมเล็งเห็นผลในการกระทำนั้น จึงจะถือว่ามีความผิดในการจงใจ

พิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยพิจารณากรณีนี้ไว้ในคำวินิจฉัยที่ ๑๘/๒๕๔๔ ให้ความหมายคำว่า “จงใจ” เป็นเพียงเจตนาธรรมดา คือ ผู้ถูกร้องรู้หรือไม่ว่า มีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวอยู่หรือไม่ เพียงผู้ถูกร้องรู้สำนึกในการกระทำก็พอแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีเจตนาพิเศษ เพื่อมุ่งประสงค์ต่อประโยชน์อันมิชอบ หรือมุ่งประสงค์เพื่อเตรียมการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์อันมิชอบ หรือเพื่อปกปิดทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริตต่อหน้าที่ และคำวินิจฉัยที่ ๒๐/๒๕๔๔ ให้ความหมายเพิ่มเติมจากคำวินิจฉัยข้างต้น สรุปว่า แม้คำว่า “จงใจ” ไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยเจตนาพิเศษหรือมุ่งประสงค์เป็นพิเศษตามที่ให้ความหมายมาแล้วก็ตาม แต่การใช้ คำว่า “จงใจ” นำหน้า คำว่า “ยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ” นั้น ย่อมมีความหมายว่ารัฐธรรมนูญประสงค์เห็นว่า ผู้ยื่นบัญชี ฯ จะต้องรู้สำนึกที่แน่ชัดพอสมควรและจำเป็นต้องมีพยานหลักฐานที่ชัดแจ้งหรือปราศจากข้อสงสัยอันสมควรมาแสดง

๔. ประเด็นว่า นายพุดผล อัครเวม จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

๔.๑ ฝ่ายผู้ร้อง เห็นว่า จากการตรวจสอบความถูกต้องและมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้อง ผู้ร้องตรวจพบว่า ผู้ถูกร้องมีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ แห่ง เป็นเงิน ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท ส่วนนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสของผู้ถูกร้องมีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๑๕ แห่ง เป็นเงิน ๕๐,๖๓๖,๗๐๐ บาท รวมบุคคลทั้งสองมีหุ้นในบริษัทต่าง ๆ เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๓๕,๔๓๙,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการเงินลงทุนดังกล่าวข้างต้นในการยื่นบัญชีฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้ง ๖ ครั้ง

ในการชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แสดงทรัพย์สินดังกล่าวในชั้นตรวจสอบของผู้ร้องนั้น ผู้ถูกร้อง อ้างว่าผู้ที่เป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริงคือนายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชายของผู้ถูกร้อง ส่วนผู้ร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสเป็นเพียงผู้ถือหุ้นแทนเท่านั้น ทั้งนี้ในการสอบปากคำนายพิบูลย์ อัสวเหม นั้น นายพิบูลย์ ได้อ้างสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้น ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๑๓ บริษัท รวม ๒๑ ฉบับ เป็นหลักฐานยืนยันข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว แต่ไม่สามารถหักล้างหลักฐานที่ผู้ร้องได้มาจากการตรวจสอบได้ เช่น

(๑) การตรวจสอบกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ พบว่าผู้ถูกร้องมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสของผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๑๕ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๗๐๐ บาท ซึ่งหุ้นจำนวนดังกล่าวผู้ถูกร้องและคู่สมรสเป็นผู้ถือเองทั้งหมด

(๒) สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ที่บริษัทดังกล่าวทั้งหมดส่งให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นนายทะเบียน ปรากฏว่ากรรมการบริษัทได้ลงนามพร้อมประทับตรายืนยันการเป็นเจ้าของหุ้นหรือผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสไว้แล้ว และกรรมการผู้รับรองดังกล่าวมีนายพิบูลย์ อัสวเหม ได้ลงนามรับรองยืนยันการเป็นผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม มาโดยตลอด โดยเฉพาะระหว่างปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๔ ขณะที่ผู้ถูกร้อง ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นายพิบูลย์ อัสวเหม ได้รับรองยืนยันการเป็นผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้อง และนางประภาพร อัสวเหม เป็นจำนวนถึง ๑๗ บริษัท เช่น บริษัท ม้าทอง ชิปปิสเคอร์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด บริษัท เกาะกลางสวน จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทริคลับ จำกัด บริษัท แสนล้าน จำกัด เป็นต้น การรับรองความถูกต้องของบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นต่อนายทะเบียนดังกล่าว ถือได้ว่าบริษัทได้ยืนยันต่อทางราชการซึ่งเป็นนายทะเบียนและบุคคล

ทั่วไปมาตลอดว่า ผู้ถูกร้อง และนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส เป็นผู้ถือหุ้นตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นจริง

(๓) จากการตรวจสอบ การได้มาของหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ที่ผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้องนั้น ปรากฏว่า มีทั้งหุ้นที่ได้มาตั้งแต่เมื่อเริ่มจัดตั้งบริษัท เมื่อบริษัทมีการเพิ่มทุน และรับโอนจากบุคคลอื่น แต่ส่วนใหญ่เป็นหุ้นที่ได้มาตั้งแต่เมื่อเริ่มจัดตั้งบริษัท ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๖ – ๒๕๓๘ โดยหุ้นบางบริษัทเป็นหุ้นที่ผู้ถูกร้องได้มาในขณะที่กำลังศึกษาในต่างประเทศ ซึ่งขณะนั้นผู้ถูกร้อง ยังไม่มีอาชีพและรายได้ เช่น บริษัท แสนล้าน จำกัด ได้มาเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๓ จำนวน ๑๔๕,๕๕๓ หุ้น มูลค่า ๑๔,๕๕๕,๓๐๐ บาท บริษัท เอ็ม พี ไตรเลียม จำกัด ได้มาเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๓๑ จำนวน ๑๐๐ หุ้น มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าว นายพิบูลย์ อัสวเหม ก็กำลังศึกษาในต่างประเทศเช่นเดียวกัน และหุ้นบางบริษัทผู้ถูกร้องรับโอนจากนายวัฒนา อัสวเหม บิดาของผู้ถูกร้องโดยตรงได้แก่ บริษัท เอ็ม พี ไตรเลียม จำกัด รับโอนจากนายวัฒนาฯ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๖ จำนวน ๒๔,๑๕๐ หุ้น มูลค่า ๒๔,๑๕๐,๐๐๐ บาท บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด รับโอนจากนายวัฒนาฯ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ จำนวน ๒,๖๗๔,๐๐๐ บาท หุ้นหลายบริษัทที่จัดตั้งระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๖ – ๒๕๓๘ ปรากฏว่าผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ซึ่งเป็นพี่น้องกัน ต่างถือหุ้นในสัดส่วนหรือจำนวนที่เท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน ได้แก่

บริษัท	ผู้ถูกร้อง (หุ้น)	นายพิบูลย์ (หุ้น)	นายชนม์สวัสดิ์ (หุ้น)
เรือควนแหลมทอง	๑๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔)	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
ม้าทอง ซิปบิลเดอร์ (ผู้ถูกร้องรวมคู่สมรส)	๔๘๐,๐๐๐	๔๘๐,๐๐๐	-
เอ็มพี ลูบริแคนท์	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	-
ซี บี. ออโตเซอร์วิส	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐
ฟริคซ์-เมค (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐

บริษัท	ผู้ถูกร้อง (หุ้น)	นายพิบูลย์ (หุ้น)	นายชนม์สวัสดิ์ (หุ้น)
วัฒนาเจย์โก้ (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐
วัฒนา ซิมป์ซัน (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐
วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐
ออลเวอร์ซัน ออโต เอชเซชชอรีส์	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐

เป็นต้น และบางบริษัทเป็นบริษัทที่นายวัฒนา อัสวเหม บิดาของผู้ถูกร้อง เป็นผู้ติดต่อซื้อหุ้นหรือกิจการแล้วให้ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ซึ่งเป็นบุตร เข้าไปเป็นผู้ถือหุ้นโดยไม่ปรากฏชื่อของนายวัฒนา อัสวเหม เช่น บริษัท นครา จำกัด

เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานดังกล่าวประกอบการได้มาของทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกร้อง เช่น การได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินจำนวน ๑๕ แปลง ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ปรากฏว่า ทั้งผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ได้มาโดยการรับให้จากนายวัฒนา อัสวเหม บิดาโดยถือกรรมสิทธิ์ร่วมกัน และโดยที่หุ้นในบริษัทต่าง ๆ ทั้งผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม เป็นหุ้นที่ได้มาระหว่างปี ๒๕๓๑ - ๒๕๓๘ เมื่อรวมกันแล้วมีมูลค่าสูงนับพันล้านบาท พิจารณาดังกล่าวแล้วไม่น่าเชื่อว่านายพิบูลย์ อัสวเหม ขณะกำลังศึกษาและเมื่อสำเร็จการศึกษาเพิ่งเริ่มประกอบอาชีพ เมื่อประมาณปี ๒๕๓๖ จะสามารถมีทรัพย์สินมูลค่านับพันล้านบาทภายในระยะเวลาเพียง ๒ - ๓ ปี จึงน่าจะเชื่อว่าการได้มาของหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ของผู้ถูกร้อง เป็นการได้มาโดยการรับให้จากนายวัฒนา อัสวเหม บิดา ซึ่งต้องการจะแบ่งสรรทรัพย์สินให้แก่บุตรทั้งสามมิใช่เป็นการถือทรัพย์สินแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม แต่อย่างใด

(๔) การตรวจสอบไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อผู้ถูกร้อง และนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส เคยเป็นของนายพิบูลย์ อัสวเหม มาก่อน

๔.๒ ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องมิได้จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบสาเหตุที่ไม่ได้ยื่นบัญชีเกี่ยวกับหุ้นของบริษัทต่าง ๆ ข้างต้น ในรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพราะ

(๑) หุ่นในบริษัทต่าง ๆ ที่มีชื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้น จำนวน ๒๕ บริษัท และบริษัท ที่มีชื่อนางประภาพร อัสวเหม ภริยาเป็นผู้ถือหุ้นจำนวน ๑๕ บริษัท นั้น ก็เป็นบริษัทที่ผู้ถูกร้องมีชื่อถือหุ้นอยู่ด้วย การถือหุ้นดังกล่าวของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ในบริษัท ดังกล่าวต่าง ๆ นั้นทั้งหมด ต่างก็เป็นการถือหุ้นแทน นายพิบูลย์ อัสวเหม ซึ่งเป็นพี่ชายของผู้ถูกร้อง เพราะนายพิบูลย์ อัสวเหม นั้น นายวัฒนา อัสวเหม บิดาได้มอบหมายให้เป็นผู้ดูแลกิจการในบริษัทต่าง ๆ ของครอบครัว เป็นจำนวนหลายสิบบริษัท และนายพิบูลย์ อัสวเหม ได้เป็นผู้ถือหุ้นทั้งในชื่อของตนเอง ในชื่อของผู้ถูกร้อง และนางประภาพร อัสวเหม และในชื่อของบุคคลอื่นที่มีความสนิทสนมไว้เนื้อเชื่อใจ อีกเป็นจำนวนหลายคน อาทิเช่น นางสาวสุขใจ เอกตระกูล นางสาวพัชรี จงสมจิตร นายมัน พัทธโนทัย นายพิเชษฐ์ ชัยศิริวิเชียร นางสาวสุนีย์ ภิญญาภาพ เป็นต้น โดยนายพิบูลย์ อัสวเหม ไม่ได้มีอาชีพเป็นนักการเมือง และในฐานะที่เป็นบุตรชายคนโต ซึ่งตามธรรมเนียมของคนจีนจะให้บุตรชายคนโตเป็นผู้ดูแลกิจการของครอบครัวจึงได้รับมอบหมายจากทางบิดาคือนายวัฒนา อัสวเหม ให้เป็นผู้ดูแลบริหารงานบริษัทต่าง ๆ ของครอบครัว รวมทั้งการถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวด้วย แต่ในทางปฏิบัตินั้นก็ไม่ได้ใส่ชื่อพี่น้องและบุคคลที่สนิทใกล้ชิดเป็นผู้ถือหุ้นแทน อยู่ในหลายบริษัท ซึ่งผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ก็ถูกนายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชายขอยืมชื่อให้เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม เช่นกัน

(๒) ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ต่างเข้าใจโดยสุจริตมาตลอดว่า ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นที่แท้จริงในบริษัทดังกล่าวทั้ง ๒๕ บริษัท และไม่มีส่วนได้เสียหรือได้รับผลประโยชน์ตอบแทนใด ๆ ในการถือหุ้นของบริษัทดังกล่าวแต่อย่างใดด้วย นอกจากนี้ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ยังได้มีการลงนามโอนลอยการถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ข้างต้น ที่ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ได้ถือไว้แทนนายพิบูลย์ อัสวเหม ให้ไว้แก่นายพิบูลย์ อัสวเหม ล่วงหน้าไว้แล้ว โดยนายพิบูลย์ อัสวเหม จะโอนคืน ณ เวลาใดก็ได้ ดังนั้นในส่วนที่ปรากฏชื่อผู้ถูกร้องและภริยาจึงถือได้ว่าไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นตั้งแต่มีการลงนามโอนลอยออกไปดังกล่าวและในการประชุมผู้ถือหุ้นในแต่ละบริษัทผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ก็ไม่เคยไปเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นจริง ๆ ในบริษัทดังกล่าวเลยสักครั้ง

การที่สัญญาโอนลอยหุ้นของผู้ถูกร้อง มีเพียง ๑๑ บริษัท คือ บริษัท เกาะกลางสวน จำกัด บริษัท นครา จำกัด บริษัท ม้าทอง ชิปปิลเตอร์ จำกัด บริษัท เมทริกซ์ พรินซ์ตัน ออโตโมทีฟ จำกัด

บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด บริษัท วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนาอโต้เชลล์แอนด์เซอร์วิส จำกัด บริษัท แสนล้าน จำกัด บริษัท อัสวเหม โสลดิ่ง กรุ๊ป จำกัด บริษัท เอ็ม พี ลูบริแคนท์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี เวิลด์ ทรานสปอร์ตเคชั่น จำกัด บริษัท เอ็ม พี โสลดิ่ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด และบริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด และของนางประภาพร อัสวเหม ภริยาผู้ถูกร้องมีเพียง ๘ บริษัท คือ บริษัท อัสวเหม โสลดิ่ง กรุ๊ป จำกัด บริษัท ม้าทอง ชิพบิลเดอร์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี ลูบริแคนท์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี โสลดิ่ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด บริษัท นครา จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด บริษัท วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท เมทริกซ์ พรินซ์ตัน ออโตโมทีฟ จำกัด

ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า การถือหุ้นของผู้ถูกร้องและภริยาที่ถือหุ้นแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม และการทำสัญญาโอนหุ้นลอยคินให้แก่ นายพิบูลย์ อัสวเหม ในบริษัทดังกล่าวข้างต้น นั้น เป็นการกระทำระหว่างพี่น้อง ไม่ได้ยึดถือระเบียบกฎหมาย ที่เคร่งครัดตามกฎหมาย เป็นการทำความด้วยเจตนาสุจริตตามแบบง่าย ๆ โดยเข้าใจว่าเพียงมีลายมือชื่อของผู้ถูกร้องโอนหุ้นคินให้ก็ใช้เป็นหลักฐานเพียงพอระหว่างพี่น้องแล้ว ส่วนตัวนายพิบูลย์ อัสวเหม จะได้ลงลายมือชื่อในช่องผู้รับโอนหรือไม่ หรือจะมีเพียงพยานลงลายมือชื่อครบถ้วนตามกฎหมายหรือไม่ผู้ถูกร้องก็ไม่ได้ใส่ใจแต่อย่างใด และแม้บางบริษัทที่ผู้ถูกร้องและนางประภาพร ฯ ภริยาผู้ถูกร้องได้ถือไว้แทนนายพิบูลย์ อัสวเหม แต่ไม่ได้ทำสัญญาโอนหุ้นลอยไว้ ก็เป็นการเข้าใจกันระหว่างพี่น้อง ทั้งนี้เพราะผู้ถูกร้องและนางประภาพร ฯ ก็ไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจการของบริษัทดังกล่าวเลย และนายพิบูลย์ อัสวเหม เองก็ได้ไปยืนยันต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยอมรับถึงการที่ผู้ถูกร้องและภริยาของผู้ถูกร้องได้ถือหุ้นแทนในบริษัทดังกล่าว ทั้ง ๒๕ บริษัท และมีบางบริษัทก็ได้มีการลงนามโอนลอยคินหุ้นไว้ดังกล่าวแล้วด้วย

(๑) นอกจากนี้ ในจำนวนบริษัททั้งหมด ๒๕ บริษัท มีบางบริษัทก็ได้จดทะเบียนเลิกบริษัทไปแล้ว เช่น บริษัท เอ็ม พี ฟู้ดแฟร์ จำกัด ได้จดทะเบียนเลิกตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ บริษัท วี. เจ. พัฒนาที่ดิน จำกัด ได้จดทะเบียนเลิกตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ บริษัท เอ็ม พี ประกันภัย จำกัด ได้จดทะเบียนเลิกตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ การที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงมติว่าผู้ถูกร้องปกปิดข้อเท็จจริงการถือหุ้นดังกล่าวจึงไม่ถูกต้อง

(๔) บริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ส่วนใหญ่เริ่มจัดตั้งขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๖ - ๒๕๓๘ ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม จะถูกปรากฏชื่อเป็นผู้ถือหุ้น ในช่วงที่เริ่มจัดตั้งบริษัท ซึ่งในช่วงดังกล่าวผู้ถูกร้องกำลังศึกษาอยู่ต่างประเทศ ไม่มีอาชีพและรายได้ จึงเป็นไปได้ที่ผู้ถูกร้องจะมีเงินไปลงทุนถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวได้

(๕) จากข้อเท็จจริงดังกล่าว หากผู้ถูกร้องมีเจตนาที่จะจงใจหรือปกปิดข้อเท็จจริงดังกล่าวเกี่ยวกับการถือหุ้นของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท เป็นเรื่องที่ไม่น่าเป็นไปได้ เพราะการถือหุ้นดังกล่าวมีจำนวนมากถึง ๒๕ บริษัท การถือหุ้นนั้นเป็นเอกสารที่เปิดเผยสามารถตรวจสอบให้ทราบได้โดยง่าย ที่กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ หากจะจงใจปกปิด ก็คงไม่น่าเชื่อไปเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ มากมายเช่นนี้ ผู้ถูกร้องขอยืนยันว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเป็นเรื่องที่ขาดเจตนาและเป็นความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการเข้าใจผิด และเข้าใจมาโดยตลอดว่าหุ้นดังกล่าวไม่ใช่เป็นของผู้ถูกร้องและของนางประภาพร ฯ ภริยาผู้ถูกร้อง เป็นเพียงการถือหุ้นดังกล่าวแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม และก็ได้มีการลงนามโอนลอยหุ้นคืนไปเกือบทั้งหมดแล้ว จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญยกคำร้องของผู้ร้อง

๔.๓ เนื่องจากมีข้อเท็จจริงจำนวนมาก และมีการโต้แย้งจากผู้ถูกร้องหลายประการด้วยกัน ศาลรัฐธรรมนูญจึงออกนั่งพิจารณาเพื่อรับฟังคำชี้แจงของคู่กรณีและคำเบิกความของพยาน ในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ วันที่ ๘ และ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ และกำหนดให้คู่กรณีทำคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือยื่นต่อศาลภายใน ๑๕ วัน

(๑) ผู้แทนผู้ร้อง (นายวรวิทย์ สุขบุญ) ชี้แจงและเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ความสรุป เช่นเดียวกับคำร้อง

(๒) พยานฝ่ายผู้ถูกร้องเบิกความต่อศาล ๘ ปาก โดยพยานคือ (๑) นายพิบูลย์ อัสวเหม (๒) นายพูลผล อัสวเหม (๓) นายพงษ์ศักดิ์ ฝอยทอง ผู้แทนนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท กรุงเทพมหานคร (๔) นางจิราภรณ์ ขนาดนิต (๕) นายพิเชษฐ ชัยศิริวิเชียร (๖) นางสาวสุนีย์ ภิญญภาพ (๗) นางสาวพัชรี จงสมจิตร และ (๘) นายมัน พัทธโนทัย เบิกความในประเด็นคล้าย ๆ กัน คือ ประเด็นว่า ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม ภริยา ถือทรัพย์สิน (หุ้น) ไว้แทนนายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชายผู้ถูกร้อง หรือไม่ ดังนี้

นายพิบูลย์ อัสวเหม เบิกความสรุปว่า เป็นบุตรคนโตของตระกูลอัสวเหม มีนายพูลผล ผู้ถูกร้องเป็นคนที่สอง และคนสุดท้ายที่ได้แก่นายชนม์สวัสดิ์ ภายหลังพยานจบการศึกษาแล้วได้เข้ามา

ดูแลบริษัททั้งหมดแทนบิดา ซึ่งบริษัททั้ง ๒๕ บริษัทที่ผู้ร้องกล่าวอ้างนั้นได้มีการจัดสรรให้บุคคลอื่นเป็นผู้ถือไว้แทนตัวพยาน โดยมีเจตนาและเป็นเหตุผลส่วนตัวที่จะให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทนและมีหุ้นจำนวนหนึ่งที่พยานเป็นผู้ถือไว้เอง โดยการให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทนนั้นจะพิจารณาจากบุคคลที่ไว้วางใจได้เป็นอันดับแรก โดยเฉพาะนายพูลผล และภริยา ซึ่งเป็นน้องชายและน้องสะใภ้ ถือว่าเป็นบุคคลใกล้ชิด และการให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทนนั้นพยานก็ได้ดำเนินการเลยโดยมิได้มีการบอกกล่าวก่อนจากนั้นจึงจะจัดให้มีการโอนหุ้นคืนในภายหลัง ซึ่งการโอนหุ้นคืนนั้นก็ใช้แบบฟอร์มมาตรฐานที่ใช้ปกติทั่วไป สำหรับในด้านการประชุมผู้ถือหุ้นนั้น พยานไม่ได้ดำเนินการเรียกประชุมแต่ได้มีการทำหนังสือแจ้งเวียนให้ทราบ เพราะเห็นว่าหุ้นแทบจะเกือบทั้งหมดเป็นของพยานเองและในการประชุมผู้ถือหุ้นก็เพื่อแจ้งผลประกอบการระหว่างปีให้ทราบ จึงไม่มีความจำเป็นที่ต้องให้บุคคลที่ถือหุ้นแทนรับทราบ

นายพูลผล อัครวิมล เบิกความสรุปว่า ทรัพย์สิน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ ที่ผู้ร้องกล่าวหาว่านั้นเป็นหุ้นของนายพิบูลย์ อัครวิมล มิใช่ของพยานและของภริยา โดยพยานไม่ทราบมาก่อน มาทราบเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ผู้ร้องได้มีหนังสือมาและได้ไปให้การกับผู้ร้อง ซึ่งโดยปกติแล้ว เมื่อนายพิบูลย์ อัครวิมล เปิดบริษัทต่าง ๆ ก็จะได้ให้ญาติพี่น้องถือหุ้น โดยพยานก็ถือหุ้นบางบริษัทแต่ไม่ทราบว่าบริษัทอะไรบ้าง เพราะถือว่าเป็นหุ้นของนายพิบูลย์ และตนไม่เคยได้รับผลตอบแทนจากบริษัทดังกล่าว ทั้งไม่เคยเข้าร่วมประชุมกรรมการด้วย สำหรับในเรื่องการตรวจสอบผู้ถือหุ้นในบริษัทไม่ใช่เรื่องปกติ เพราะสามารถตรวจสอบได้และเป็นเรื่องเปิดเผยไม่ใช่เรื่องลับ

นายพงษ์ศักดิ์ ฝอยทอง เบิกความสรุปว่า ทำงานอยู่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตำแหน่งนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีหน้าที่ในการรับจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนและบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร โดยหลักปฏิบัติในการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทไม่ต้องแสดงหลักฐานทางการเงินว่ามีเงินมาลงทุนจริงเพียงแต่มีหนังสือยืนยันประกอบว่าผู้ถือหุ้นได้ลงเงินเท่าใดเท่านั้น ซึ่งแบบฟอร์มบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บจ ๕) ในช่องผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นไม่ต้องลงลายมือชื่อรับทราบอะไรเพราะไม่มีช่องให้ลงลายมือชื่อ และในการตรวจสอบการถือหุ้นบุคคลทั่วไปสามารถตรวจสอบได้ที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ทั้งในด้านเอกสารบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นกฎหมายให้สันนิษฐานว่าเอกสารที่ยื่นนั้นถูกต้องเพราะนายทะเบียนไม่ได้ไปตรวจสอบสถานที่ แต่บริษัทมีหน้าที่จะต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นขึ้นมาประกอบด้วย แต่เก็บไว้ที่บริษัท

นางจิราภรณ์ ขนาดนิต เบิกความสรุปว่า ตนเคยเป็นเลขานุการส่วนตัวของผู้ถูกร้อง และเป็นผู้รวบรวมเอกสารและไปยื่นที่สำนักงาน ป.ป.ช. ด้วยตนเอง โดยการกรอกแบบฟอร์มนั้นได้กรอกตามคู่มือของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยข้อมูลที่น่ามากรอกจะได้มาจากการสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ที่ดินได้ถามไปยังแผนกที่ดิน การเงินได้สอบถามไปที่แผนกการเงิน และในเรื่องส่วนตัวได้สอบถามไปที่ภรรยาของผู้ถูกร้อง ส่วนเรื่องบัญชี เรื่องหุ้นส่วนต่าง ๆ ก็จะถามไปที่ฝ่ายบัญชี

นายพิเชษฐ์ ชัยศิริวิเชียร เบิกความสรุปว่า พยานมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท อีสท์ ซี แลนด์ จำกัด แต่มิได้เป็นหุ้นของตนเอง โดยนายวัฒนา อัสวเหม เป็นผู้ขอใช้ชื่อของพยานจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทเพื่อถือหุ้นแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม ภายหลังการจัดตั้งบริษัทพยานมิได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารแต่อย่างใด และเมื่อประมาณ ๒ ปีที่ผ่านมานายวัฒนา ฯ ได้ให้นางสาวสุนีย์ ฯ นำเอกสารการลงหุ้นมาให้ลงลายมือชื่อเพื่อโอนหุ้นนายพิบูลย์ ฯ โดยพยานไม่เคยได้รับเงินปันผลแต่อย่างใด

นางสาวสุนีย์ ภิญญาภพ เบิกความสรุปว่า ทำงานอยู่บริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม ในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายการเงิน มีหน้าที่ดูแลเรื่องรายรับรายจ่ายของบริษัท ฯ และได้มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท อีสท์ ซี แลนด์ จำกัด บริษัท ม้าทอง จำกัด บริษัท อัสวฟาร์ม แอนด์ เฮาส์ จำกัด โดยนายพิบูลย์ ฯ มาขอข้อมชื่อไปเป็นผู้ถือหุ้นโดยตนไม่เคยลงเงินและไม่เคยได้เงินปันผลใด ๆ จากบริษัท หลังจากนั้นได้เซ็นโอนหุ้นคืนให้นายพิบูลย์ ฯ ไป

นางสาวพัชรี จงสมจิตร เบิกความสรุปว่า ทำงานอยู่บริษัท ขนส่งเรือควนสายใต้ จำกัด ตำแหน่งบุคคลและธุรการ โดยมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท ที.ซี.พี.มารีน ชิปปิ้ง จำกัด โดยนายพิบูลย์ ฯ ขอใช้ชื่อของพยานโดยไม่เคยเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นและไม่เคยได้รับเงินปันผลเพราะไม่ใช่หุ้นของพยาน และได้เซ็นโอนหุ้นคืนนายพิบูลย์ ฯ ไปแล้ว

นายมัน พัทธโนทัย เบิกความสรุปว่า เคยทำงานด้านการเมืองกับนายวัฒนา อัสวเหม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘ จากนั้นได้ช่วยดูแลด้านธุรกิจการค้ามาโดยตลอด ทั้งมีหน้าที่ดูแลทุก ๆ ของนายวัฒนา ฯ ด้วย โดยบริษัทต่าง ๆ ของนายวัฒนา ฯ มีหลายบริษัทโดยในด้านธุรกิจได้ให้คำแนะนำแก่นายพิบูลย์ ฯ ในด้านการให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทน โดยหุ้นทั้งหมดเป็นหุ้นของนายพิบูลย์ ฯ เพราะเป็นบุตรคนโตของนายวัฒนา ฯ

๔.๔ ผู้ร้องได้ยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือได้ความสรุปเช่นเดียวกับคำร้องที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ

๔.๕ ผู้ถูกร้องได้ยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือได้ความสรุปเช่นเดียวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและที่พยานฝ่ายผู้ถูกร้องให้การต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า

(๑) จากการตรวจสอบของผู้รื้อกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ พบว่า ผู้ถูกร้องมีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และนางประภาพร อัสวเหม กลุ่มสมรมีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๑๕ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๓๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๓๕,๔๓๘,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยผู้ถูกร้องแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเองและของกลุ่มสมรมว่าไม่มีทรัพย์สินประเภทเงินลงทุน

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว แสดงว่า ผู้ถูกร้องมิได้ให้การปฏิเสธโดยชัดแจ้งว่า ผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรมไม่มีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ ดังกล่าว เพียงแต่กล่าวอ้างในคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ทรัพย์สินดังกล่าวผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรมได้เป็นเจ้าของที่แท้จริง โดยเจ้าของที่แท้จริงคือ นายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชาย ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงยอมรับข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรมมีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวจริง

(๒) สำหรับประเด็นว่า ผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรมถือทรัพย์สิน (หุ้น) ดังกล่าวไว้แทน นายพิบูลย์ อัสวเหม หรือไม่ นั้น

ปรากฏตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่บริษัทดังกล่าวทั้งหมดส่งมาให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ ปรากฏว่า กรรมการบริษัทได้ลงนามพร้อมประทับตราขึ้นยืนยันการเป็นเจ้าของหุ้นหรือผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรมมาโดยตลอด โดยเฉพาะระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๔ นายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชายของผู้ถูกร้องได้รับรองยืนยันการเป็นผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องในบริษัท ม้าทอง ชิพบิลเดอร์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด บริษัท เกาะกลางสวน จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด และบริษัท แสนล้าน จำกัด ซึ่งการรับรองความถูกต้องของบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นต่อนายทะเบียนดังกล่าว ถือได้ว่าบริษัทได้ยืนยันต่อนายทะเบียนและบุคคลทั่วไปมาโดยตลอดว่าผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรมเป็นผู้ถือหุ้นตามบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นจริง

ประกอบกับ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การได้มาของหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ของผู้ถูกร้องนั้นเป็นหุ้นที่ผู้ถูกร้องได้มาตั้งแต่เริ่มจดทะเบียนตั้งบริษัทซึ่งขณะนั้นผู้ถูกร้องกำลังศึกษาในต่างประเทศ คือ บริษัท แสนล้าน จำกัด ได้มาเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๓ จำนวน ๑๔๕,๕๕๓ หุ้น มูลค่า ๑๔,๕๕๕,๓๐๐ บาท

บริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด ได้มาเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๓๑ จำนวน ๑๐๐ หุ้น มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าว นายพิบูลย์ อัสวเหม กักกำลังศึกษาในต่างประเทศ เช่นเดียวกัน

หุ้นบางบริษัทผู้ถูกร้องได้รับโอนมาจากนายวัฒนา อัสวเหม บิดา ได้แก่ บริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด รับโอนเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๖ จำนวน ๒๔,๑๕๐ หุ้น มูลค่า ๒๔,๑๕๐,๐๐๐ บาท บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด รับโอนเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ จำนวน ๒,๖๗๔,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๒๖,๗๔๐,๐๐๐ บาท

ทั้งปรากฏว่า หุ้นหลายบริษัทที่จัดตั้งระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๓๘ ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ซึ่งเป็นพี่น้องกันต่างถือหุ้นในสัดส่วนหรือจำนวนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน ได้แก่ บริษัท เรือควนแหลมทอง จำกัด ผู้ถูกร้อง และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ถือคนละ ๑๐,๐๐๐ หุ้น นายพิบูลย์ อัสวเหม ถือ ๒๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท วี เจ โฮลดิ้ง จำกัด ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ถือคนละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๙๙๔) จำกัด ผู้ถูกร้องและนายพิบูลย์ อัสวเหม ถือคนละ ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น นายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ถือ ๓๐๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท ม้าทอง ซิปปิลเคอร์ จำกัด ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส ถือรวมกัน ๔๘๐,๐๐๐ หุ้น เท่ากับส่วนของนายพิบูลย์ อัสวเหม บริษัท เอ็มพี ลูกบริแคนท์ จำกัด ผู้ถูกร้อง และนายพิบูลย์ อัสวเหม ถือคนละ ๒๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท ซีบี. ออโต้เซอร์วิส จำกัด บริษัท ฟริตจ์-เมต (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนา เจย์โก้ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนา ซิมป์ซัน (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ออลเวอร์ชั่น ออโต เอชเซสซอรี่ส์ จำกัด ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ถือคนละ ๑๕,๐๐๐ หุ้น เป็นต้น และบางบริษัทเป็นบริษัทที่นายวัฒนา อัสวเหม บิดาของผู้ถูกร้อง เป็นผู้ติดต่อซื้อหุ้นหรือกิจการแล้วให้ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ซึ่งเป็นบุตร เข้าไปเป็นผู้ถือหุ้น โดยไม่ปรากฏชื่อของนายวัฒนา อัสวเหม เช่น บริษัท นครา จำกัด

เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานดังกล่าวประกอบกันได้มาของทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกร้อง เช่น การได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินจำนวน ๑๕ แปลง ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๖ เห็นว่าทั้งผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ได้มาโดยการรับให้จากนายวัฒนา อัสวเหม บิดา โดยถือกรรมสิทธิ์ร่วมกัน และโดยที่หุ้นในบริษัทต่าง ๆ ทั้งของผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ อัสวเหม และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม เป็นหุ้นที่ได้มาระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๑ - ๒๕๓๘ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วมีมูลค่าสูงนับพันล้านบาท

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงน่าจะเชื่อได้ว่า การได้มาของหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ของผู้ถูกร้องเป็นการได้มาโดยการรับให้จากนายวัฒนา อัสวเหม บิดา ซึ่งต้องการจะแบ่งสรรพทรัพย์สินให้แก่บุตรทั้งสาม มิใช่เป็นการถือทรัพย์สินแทนนายพิบูลย์ อัสวเหม แต่อย่างใด และจากการตรวจสอบของผู้ร้องไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้อง และนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส เคยเป็นของนายพิบูลย์ อัสวเหม มาก่อน

กรณีที่นายพิบูลย์ อัสวเหม อ้างว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้อง และนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสของผู้ถูกร้อง เป็นของตนเองโดยมีสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้นในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๑ ฉบับ มาเป็นหลักฐานยืนยันข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวนี้ จากการตรวจสอบสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้นดังกล่าวปรากฏจำนวนบริษัทและมูลค่าหุ้นตามสำเนาสัญญาโอนลดยุติหุ้นมีน้อยกว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส กล่าวคือสำเนาสัญญาโอนลดยุติหุ้นมีเพียง ๑๓ บริษัท ได้แก่ บริษัท เกาะกลางสวน จำกัด บริษัท นครา จำกัด บริษัท ม้าทอง ชิพบิลเดอร์ จำกัด บริษัท เมทริกซ์ พรินซ์ชั่น ออโตโมทีฟ จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิล กอล์ฟ แอนด์ คันทรี่คลับ จำกัด บริษัท วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนาอโต้เชลล์ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด บริษัท แสนล้าน จำกัด บริษัท อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป จำกัด บริษัท เอ็ม พี ลูบริแคนท์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี เวิลด์ ทรานสปอร์ตเซ็น จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด และบริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด และมีมูลค่าหุ้นรวมกันเพียง ๒๔๖,๖๓๕,๕๐๐ บาท

พิจารณาแล้ว เอกสารดังกล่าวเพิ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ และวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๐ ทั้ง ๆ ที่ผู้ถูกร้องและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรสถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ - ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นข้อพิรุธ นอกจากนั้นเอกสารทุกฉบับไม่ได้ลงลายมือชื่อ นายพิบูลย์ อัสวเหม ผู้รับโอน เอกสาร ๑๐ ฉบับ ไม่มีพยานลงลายมือชื่อรับรอง และเอกสาร ๘ ฉบับ มีพยานลงลายมือชื่อรับรองเพียงคนเดียว จึงเห็นว่าหลักฐานเหล่านี้รับฟังไม่ได้

ส่วนคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและคำเบิกความของพยานทั้ง ๘ คน สรุปว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา ทั้งมิได้มีเจตนาหรือจงใจกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากความเข้าใจผิด และหุ้นในบริษัทดังกล่าวไม่ใช่ของผู้ถูกร้องและคู่สมรส แต่เป็นของนายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชายผู้ถูกร้อง ที่ได้ยืมชื่อผู้ถูกร้องและคู่สมรสมาใส่เป็นผู้ถือหุ้นไว้แทน โดยผู้ถูกร้องไม่ทราบตั้งแต่ต้นแต่มาทราบภายหลังในตอนที่มีการลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มการโอน

หุ้นคืน ทั้งผู้ถูกร้องและภรรยาไม่เคยนำเงินไปลงทุนในบริษัทดังกล่าวแต่อย่างใดทั้งสิ้นและไม่เคยได้รับผลประโยชน์ใดๆ จากการถือหุ้นดังกล่าว ก็รับฟังไม่ได้ และแม้นายพิบูลย์ อัสวเหม เบิกความว่า ธุรกิจของครอบครัวทั้งหมดนายพิบูลย์ อัสวเหม ในฐานะบุตรชายคนโตของตระกูลจะเป็นผู้ดูแลบริษัทจัดการทั้งหมด รวมทั้งเป็นเจ้าของบริษัทต่างๆ ของครอบครัวด้วย โดยนายพิบูลย์ อัสวเหม จะทำงานด้านธุรกิจแต่เพียงอย่างเดียว ไม่ได้ทำงานทางด้านการเมืองแต่อย่างใด ก็รับฟังไม่ได้เช่นกัน เพราะหุ้นจำนวนดังกล่าวมีมูลค่าจำนวนมาก ซึ่งเป็นทรัพย์สิน (หุ้น) ทั้งที่ผู้ถูกร้องได้มาก่อนดำรงตำแหน่งทางการเมืองและตั้งแต่เริ่มจัดตั้งบริษัทหลายบริษัทในขณะที่ผู้ถูกร้องกำลังศึกษาอยู่ในต่างประเทศ โดยได้มาในช่วง พ.ศ. ๒๕๓๑ - ๒๕๓๕ อันเป็นช่วงระยะเวลาก่อนที่ผู้ถูกร้องจะเข้ารับตำแหน่งทางการเมืองในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐

ดังนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สิน (หุ้น) ดังกล่าว ผู้ถูกร้องและคู่สมรสมิได้ถือไว้แทนนายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชายแต่อย่างใด

ฉะนั้น เมื่อผู้ถูกร้องรู้ถึงการมีอยู่ของทรัพย์สิน (หุ้น) ดังกล่าว ก่อนการยื่นบัญชีฯ แต่ไม่แสดงทรัพย์สิน (หุ้น) ไว้ในบัญชีฯ ที่ยื่นต่อผู้ร้อง การไม่แสดงทรัพย์สิน (หุ้น) ดังกล่าว จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ด้วยเหตุผลทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายพูลผล อัสวเหม จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

